

प्रवेश सं० १६२१३

मारव्या

नाम कालिकाकवचमाहात्म्यम्

पत्र सं० १-२

श्लोक सं०

आकारः ९" x ४.२"

वि० विवरणम् सम्पूर्णम्

पी० एस० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--४० ०००

विषयः पुराणेतिहासम्

का. पुराणे. ग्रन्थकार

क्रम सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३६ पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

लिपिः देवनागरी

आधारः का. पुराणे.

14452

14452

नं. १८८६

६५

ॐ श्रीदधिविनायकाय नमः॥ श्रीदक्षिणामूर्त्यै नमः॥ श्रीनिर्गुणावाप्यै नमः॥ अथ कालिकापुरारे
श्रीभगवानुवाच॥ कामाख्यायाश्चमाहात्म्यं कथनं च वदामि वा॥ सांगंतसरहस्यं च शृणु वेतालमैर
वै॥ १॥ एकदागरुडेनाशुविष्णुर्विष्णुपदायते॥ गच्छन् देवीतु कामाख्यानीलस्थामास सादह॥ २॥ आसा
द्यतं गिरिश्रेष्ठमवशो यस्य केशवः॥ गच्छगच्छेति गरुडं चोदयामास तंगतौ॥ ३॥ तंतदेवी महामाया कामा
ख्याजगतां प्रसूः॥ गरुडेन समं क्विंक्षं स्तनयामास रोदरी॥ ४॥ सतु गंतुं महामाया मापयामो हित
स्वगः॥ न गंतुमप्यवागंतुमशक्नुदुधुस्थितः॥ ५॥ अशक्तं गमने दृष्ट्वा गरुडं गरुडांसनः॥ कुक्षं स्तपद्वी
तश्रेष्ठमुत्सारयितुमुद्यतः॥ ६॥ ततः कराभ्यां तं रौलं कोडीरुत्पजगत्पतिः॥ अभूत्क्षमश्चालयितुं
मनागपि न केशवः॥ ७॥ तंचिचालयिषु रौलं कामाख्या क्रोधतत्परा॥ सिद्धसूत्रेण वैकुण्ठवबंधं गरु
डेन हाट्य॥ तंबद्धा सिद्धसूत्रेण ग्राह्ये लवणार्णवे॥ चिक्षेप लीलाया देवी सक्षेपाया तपतत्तलं॥ ८॥
तं सागरतलं प्राप्नु नरे वस्वमायया॥ मंत्रं पित्वासमागम्य जग्ना हाब्धि तलस्थितं॥ ९॥ सप्रयत्नेन

नस्पतद्वचनं श्रुत्वा महादेवस्य केशवः ॥ रा नैर्भगवन्ना चेदं ब्रह्मादीनां पुरस्तादा ॥ ३६ ॥ भगवानुवाच
 नीलकंठस्य शिखरादहर्भुजागेन गच्छता ॥ विप्रतां गरुडस्य नमपा नीलो महागिरिः ॥ ३७ ॥ पतः कं
 रेण चोदनें गरुडागविबोधने ॥ तत्र मां सामाहमापा कामाख्या कामरूपिणी ॥ ३८ ॥ योगनिद्रास्य
 मध्यस्थविक्षिपां बुधिपुष्टे ॥ ततो हतलमासा ॥ यतो पुराणेः स बाह्वनः ॥ ३९ ॥ पतितो वर्तमानस्य च वि
 रम्य कस्तूरनामिव सामिचिरं बाह्वमत्र सागरतोपके ॥ ४० ॥ नाप्यपि यामाहमापा नुदने मां महेश्व
 रः ॥ मदर्थमागता देवा ब्रह्मं द्वाद्या समेततः ॥ ४१ ॥ तेषु ब्रह्ममहादेव्या मापा पादौ न वेहता न तस्मा
 न्नो ह्यनुगृहीतुं न पेदा नीतिशालये ॥ ४२ ॥ तत्र प्रसादपिष्णामः स म्भवाद्बुद्धिर्हिसपाहस्तौ रेस्त
 चने श्रुत्वा त्वहं च करुणापुतः ॥ ४३ ॥ उग्रचपरमप्रीता विधिं विष्णुं प्रीतिस्वयं ईश्वर्यात्ता मत्प्र
 याः क्वचं सुमनोहरं ॥ ४४ ॥ ब्रह्माशरीरे चोत्प्लाव्य पश्चाद्दुष्टं तु मां प्रति अहं निबद्ध क्वचं स्त
 नहं मापयातिहा ॥ ४५ ॥ न बद्धो मम संसर्गोत्तथ हं च बहस्यतिः ॥ तस्माद्युपेनु क्वचं श्रु
 ध्वं न च नाश्रमः ॥ ४६ ॥ येन न सौख्यान्समुप्राप्य द्रक्ष्यामपरमेश्वरी ॥ ४७ ॥ कामाख्या क्व
 द्या

कुं

स्य मुनिर्वहस्यति स्मृतः ॥ ४८ ॥ देवी कामेश्वरी तस्या ॥ अनुपुष्टकं दृश्यते ॥ विनियोगः सर्वसिद्धौ न
 नु श्रुत्वा नुदेवतः ॥ ४९ ॥ ॐ कुं शिरः कामेश्वरी देवी कामख्या चक्षुषी ममा ॥ ५० ॥ ऐश्वर्यदीक
 र्णपुगलं पिपुरावदनं तथा ॥ ५१ ॥ ॐ कुं कंठे पानुमहा मापा हृदिकामेश्वरी तथा ॥ ५२ ॥ कुं कामा
 ख्या जठरे पानुशारदा पानुनामिबतः ॥ ५३ ॥ ॐ कुं सौः त्रिपुरा पार्श्वयोः पानुमहा मापा नु
 मोहने ॥ ५४ ॥ कुं गुदे कामेश्वरी पानु कामाख्या येतुर्द्वे नु मां ॥ ५५ ॥ ॐ ऐं जानुनोः शारदा पावतुर्नि
 पुरा पानु जेययोः ॥ मम हा म हा पादयुगे नित्यं रश्मि तु कामदा ॥ ५६ ॥ केशकोटेश्वरी पानुना शार्पा
 पानुदीर्घिका ॥ ५७ ॥ कुं श्रीमै रवीदने सहा ते माते गपवतु चोशयोः ॥ ५८ ॥ बाहो मीललितो पानुपां
 प्यप्योक्ता वनसायिनी ॥ विंध्यवासिन्यं गुली पुत्री कामानखकोटिषु ॥ ५९ ॥ रोमकूपे तु सर्वं न
 गृह्ण कामा सदा वतु ॥ पादौ गुली पार्श्वभागे पानुमां भुवनेश्वरी ॥ ६० ॥ जिह्वा पां पानुना सनु कः कं
 ठा मंते रे वतु ॥ ६१ ॥ लः पानुवाते रे वतु ईः पानु जठरो नरे ॥ ६२ ॥ समीदः पानुमां वतु ॥ विंध्य विंध्य
 नरे वतु ॥ ककारं स्वचिमां पानुरकारो स्थितु सर्वदा ॥ ६३ ॥ लकारः सर्वनाडी पुई कारः सर्व

ॐ कुं श्री

३
 संधिपु॥ चंद्रः स्नायुपुमां पानु बिंदुमज्जासु संतते ॥ ५८ ॥ पूर्वस्यादिशि चाग्नेय्यो दक्षिणे नैर्ऋते
 तथा ॥ वातगे चैव वायवे केचिरे हरमं दिरे ॥ ५९ ॥ आकाराद्यास्तु नैऋत्या अष्टौ व नीस्तमं
 त्रगः ॥ पानु तिष्ठं नु स तने राभी भू व वि ब्र हरे ॥ ६० ॥ उद्धीधः पानु स तते मी नु से नु द्व वं स दा ॥
 न वा क्षया मिमं त्रेषु शार दामे व गोचरे ॥ ६१ ॥ न च स्वरे नु मां नि सं नामा दिषु स मे ततः ॥ वा
 चे पितृ कर्षे भ्य स्तु त्रिपुरा पास्तु व्यक्षरं ॥ ६२ ॥ नि तै रक्ष क्ष तु भू ते भ्याः शिरा - चे भ्य स्तु
 चैव च ॥ तले नु स तते पादं क व्या द्यो मां नि धार को ॥ ६३ ॥ नमः कामेश्वरी देवी म हा मा
 पो जग म पो ॥ पा भू त्वा प्रकृ ति नि सं त नो ति जग द्दत्ता ॥ ६४ ॥ कामा रव्या म क्षे मा
 लाम पे भ प व र क रां सि दु स्तु त्रै क ह स्तां श्वे त त्रे तो ष डि स्थं म णि क न क पु तो कुं कु
 मा पी त व र्णा ॥ स्नान ध्या ने प्र तिष्ठा म ति रा प वि न यो ब्र ह्म श का द नं ग लौ बिं हु ना दि
 मं त्र प्रि प त म वि ष यो नौ प्रि सि ह्यो र ति स्थं ॥ १ ॥ म ध्ये म ध्या स्य भा गे स त नु वि रा मि
 ता भा व हा वा ब ली या ली ला लो का स म स्ता स क ल गु ण पु ता व्य क्त रू पे क न म्ना ॥

३

॥
 विद्या विद्वैक शांता शम करी क्षेम कर्त्री वि रा स्या ॥ नित्यं पा पा त्र पि त्रे प्र ण व र क रा का म र्च व श्व री नः ॥ २ ॥
 इ ति ह रे क व चं नु स्थि ते स म प ते स म नं त म था पी ता इ ह र्ग हा प्रा प त स्व वि गो क्ष मो स हि त ए व वि धिः
 सह नाम रे ॥ ॥ इ ती दं क व चं य स्तु का म र व्वा पाः प ठे न्न रः ॥ ० ॥ स कृ ने नु म हा दे वी त नु ब्र ज ति
 नित्य दा ॥ ॥ ना धि व्या धि न य न स्य न क व्या द्यो न प त्ता ना ग्नि तो ॥ नो पि तो पे भ्यो न रि षु भ्यो
 न रा जे नः ॥ ॥ दी र्घां पु र्व ह मो गी चे पु त्र यो च त स न्वि तः ॥ आ वृ तं पि द द्वा तं दे वी मं दि रे मो द तं
 व रे ॥ ॥ प धा त था न वे दं दुः सं ग्रा मे न्य व वा पु धः ॥ त त्स णा दे व मु क्तः स्या त्स र णा त्क व चं
 स्य त् ॥ ॥ ई श्व र उ वा च ॥ इ ति श्रु त्वा तु क व चं ह रि त्रं हा सु रा स्त था ॥ रा को पि क व चं
 सं दे हे च कुः पृ थ क् पृ थ क् ॥ ॥ ते नु वि न्य स्त क व चा म हा मा पा प्र भा व नः ॥ उ त्पु ता
 ग र स्था ते आ से दुः क्षि ति मं ज सा ॥ आ सा द य धि वी स र्वं ब्र ह्म वि द्धा द यः सुः
 ल कू टं स मा सा य का मा र व्वा द धु मा ग ताः ॥ ॥ इ द्वा कामेश्वरी देवी कै श व स्तो

गन्धर्वाः॥ दमाह स्वयं स्नात्वा प्रभावं तत्प्रतिष्ठितं ॥ त्वमेव प्रकृतिदेवी त्वमेव पृथिवी
 जलं ॥ त्वमेव जगतां माता त्वमेव च जगन्मयी ॥ ॥ त्वं कवचं सर्वजतंगतां ॥ नि
 शालं मुक्तिदायिनी ॥ परा परात्मिका देवी स्थूल सूक्ष्मा तिका तन्मा ॥ ॥
 प्रसीद त्वं महादेवी प्रसन्तापं शृणु मे त्वमिह देवाः सर्वे प्रसीदन्ति चतुर्वर्गप्रदे
 ये ॥ इति श्रुत्वा च त्वत्स्य के शवस्य महात्मनः ॥ प्रत्यक्षरूपा कामाख्या हरिमाभाष
 णा ब्रवीत् ॥ देव्यु० के शव ब्रह्मणा सादं सर्वे देववरे स्तथा मया निसलिले सद्यः
 स्नाने पाने कुरुते ॥ ॥ ततस्त्ववीताहं कारः परवीर्ये समन्वितः ॥ आरुह्य गुरुं दया
 पातात्रिदिवं सह वैधसा ॥ एवमुक्ते महादेव्या के शवः सह वैधसा ॥ यो निमं डलतोये न स्नाप
 नं पानं च कारुहं ॥ कृताह्वास्तो देवाः कृतस्नानश्च के शवः ॥ गता देव्याश्च समस्तात्रि
 दिने प्रतिहर्षिताः ॥ गच्छन्ति देवगणाः शक्तिं के शवो वचनं ॥ ब्रह्मणा तन दादा हं का

माख्यां तं विषदुः ॥ नीलकण्ठस्तु स्नात्वा शिवो निभिः सह संगतैः ॥ इन्द्रो जगत्पते न ददृशुः सं
 स्थितं तं च ॥ तानि प्रत्येकतो देवा आरुह्यारुह्य तत्क्षणात्पुनस्तुः ॥ त्वं ते प्रीतिमायुस्त
 प्यानुलं ॥ निरामयास्तथा जग्मुर्विस्मयिषु न तनाः ॥ स्तुतं तः प्रस्तुतं तं श्रुत्वा माख्याये
 निमं डलं ॥ ततो देवगुरुः स्नत्वा भोक्तुं तान् च मया पुनः ॥ विस्मृष्टस्त्रिदिवं पानो हर्षो लुल्लेखि
 लोचनः ॥ माहात्म्यमीदृशं देव्याः कामाख्यायास्तु मे रवः ॥ कवचं च देहरी प्रीतिं तत्त्व मा
 साद्य पुनः ॥ पृथिवी विभो गेन तामासाद्य सुखी भव ॥ कामाख्यायास्तु माहात्म्ये विमन
 कथयामि ते ॥ यस्या यो शिला योगाद्भौहाया पानि स्वर्णनी ॥ पयो निमं डले स्नात्वा सक
 तीत्वा च मानवः ॥ नेहा त्रिभिर्वा त्राति परं विनिर्वाणमाप्नुयात् ॥ इति श्रीकालिका पु
 राणे कृता माख्या कवचमाहात्म्यं समाप्तं ॥ इति काशीनाथ उदयन लिखितं ॥
 श्रीललितां वार्ष्णेयमस्तु ॥

इदेवः श्रीणाणि प्रजितः ॥ ३ ॥ शरीरमिव जीवस्य दीपस्य स्नेहवत् प्रिये ॥ सर्वेषामपि देवानां
तथा यच्च प्रतिष्ठितं तस्मान् यच्च लिखितं वा ध्यात्वा वा रजमेष्टिवं ॥ श्लाघागुरुमु
खा सर्वे प्रजयेतु विधिना शिवेति ॥ ५ ॥